

به نام خدا

پروفايل حفاظتی توکن امنیتی OTP

نوع ۳

آذر ۹۶

نسخه ۱,۰

فهرست

۱.....	به نام خدا	۱
۴.....	مقدمه	۱
۴.....	اصطلاحات	۲
۵.....	شرح محصول	۳
۶.....	۳,۱ روش های مختلف احراز هویت در توکن های امنیتی	۳,۱
۷.....	۳,۲ مکانیسم های OTP	۳,۲
۸.....	۳,۳ حوزه کاربرد	۳,۳
۱۰.....	۴ مسائل امنیتی	۴
۱۰.....	۴,۱ تهدیدات	۴,۱
۱۱.....	۵ اهداف امنیتی	۵
۱۱.....	۵,۱ اهداف امنیتی برای محصول	۵,۱
۱۱.....	۶ الزامات کارکرد امنیتی	۶
۱۳.....	۶,۱ کلاس پشتیبانی از رمزنگاری	۶,۱
۱۸.....	۶,۲ کلاس شناسایی و احراز هویت	۶,۲
۲۳.....	۶,۳ کلاس حفاظت از داده کاربر	۶,۳

۶,۴	کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی	۲۳
۷	الزامات تضمین امنیت	۲۶
۷,۱	کلاس توسعه	۲۷
۷,۲	کلاس راهنمای کاربر	۳۰
۷,۲,۱	راهنمای کاربردی	۳۰
۷,۲,۲	راهنمای آماده سازی	۳۳
۷,۳	کلاس آزمون	۳۵
۷,۳,۱	آزمون مستقل	۳۵
۷,۴	کلاس آسیب پذیری	۳۷
۷,۴,۱	تحلیل آسیب پذیری	۳۷
۷,۵	کلاس پشتیبانی از چرخه حیات	۳۸
۷,۵,۱	قابلیت های پیکربندی	۳۹
۷,۵,۲	حوزه پیکربندی	۴۰

۱ مقدمه

در راستای ارزیابی امنیتی محصولات مبتنی بر معیار مشترک لازم است تا الزامات کارکرد امنیتی هر محصول بیان شود. بیان این الزامات برای توسعه‌دهندگان محصولات این مزیت را خواهد داشت تا راهکارهایی را که در این سند برای برآورده کردن الزامات ارائه شده‌اند، در محصول خود فراهم کنند و به خریداران آن محصول نیز در انتخاب محصول خود کمک خواهد کرد. مرکز افتا با مشارکت سازمان فناوری اطلاعات این سند را در راستای این هدف تهیه کرده است. این پرو فایل حفاظتی، به بیان الزامات توکن‌های امنیتی OTP می‌پردازد. این سند بر اساس سند طرح ارزیابی امنیتی و مطابق با استاندارد IRISI/ISO 15408 V3.1R4 تهیه گردیده است.

۲ اصطلاحات

مستند: به هر سندی که حاوی اطلاعات برای اجرا و پشتیبانی عملیات و فعالیت‌های سازمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند، مستند گفته می‌شود.
رکورد: مستندی که اطلاعات فعالیت‌ها، رویدادها و نتایج حاصله را نگهداری می‌کند؛ به عبارت دیگر یک رکورد مستندی است که مدرک انجام یک فعالی مشخص است. یک رکورد می‌تواند شامل دو یا چند مستند باشد.

رکورد ممیزی: رکوردی که حاوی اطلاعات رویدادهایی است که برای ممیزی سامانه مورد نیاز است و در محل ذخیره‌سازی ممیزی، ذخیره می‌شود.
داده‌های کاربری ذخیره‌شده: فایل‌های داده و اطلاعاتی هستند که توسط کاربر ایجاد و ذخیره می‌شوند. این داده‌ها می‌تواند شامل مستندات تولیدشده با استفاده از برنامه کاربردی Microsoft Office، نامه‌های ارجاع کار و پاسخ الکترونیکی و اسکن تصاویر باشد.

موجودیت فعال: موجودیتی در محصول که عملیاتی را بر روی موجودیت‌های غیرفعال انجام می‌دهد. همانند نقش‌هایی همچون مدیر، کاربر نهایی و غیره.
موجودیت غیرفعال: موجودیتی در محصول، که حاوی اطلاعات است و یا اطلاعات را دریافت می‌نماید و توسط موجودیت‌های فعال، عملیاتی بر روی آن انجام می‌گیرد. همانند لیست کردن رکوردها توسط مدیر سیستم، حذف فایل‌ها توسط مهاجم (رکوردها و فایل‌ها موجودیت‌های غیرفعال هستند).

مشخصه‌های موجودیت فعال: مشخصه‌های هر موجودیت فعال از قبیل نام کاربری، کلمه عبور، آدرس IP کاربر می‌تواند باشد.

مشخصه‌های موجودیت غیرفعال: مشخصه‌های هر موجودیت غیرفعال از قبیل نوع، نام و اندازه مستند می‌تواند باشد.

انتخاب: «انتخاب» یکی از عملیاتی است که در الزامات پروفایل جهت منعطف شدن پروفایل به منظور تدوین سند هدف امنیتی توسط تولیدکننده آمده است. در الزاماتی با این عملیات نویسنده با توجه به کارکرد امنیتی محصول یک یا چند مورد از موارد ذکرشده در الزام را انتخاب می‌نماید و به عنوان ادعا در بخش الزامات کارکردی سند هدف امنیتی ذکر می‌نماید.

اختصاص: «اختصاص» یکی از عملیاتی است که در الزامات پروفایل جهت منعطف شدن پروفایل به منظور تدوین سند هدف امنیتی توسط تولیدکننده آمده است. در الزاماتی با این عملیات نویسنده با توجه به کارکرد امنیتی محصول، مقدار یا پارامتر مشخصی را اختصاص می‌دهد.

۳ شرح محصول

به هر رشته‌ای از داده که برای اثبات مجوز ورود یا احراز هویت ارائه می‌شود یا ابزاری که این رشته از داده را تولید می‌کند توکن می‌گویند. در مباحث رمزنگاری و امنیت، توکن امنیتی بیشتر به ماژول سخت‌افزاری قابل حملی می‌گویند که کاربر برای کاربردهایی مانند ایمیل امن، ورود به شبکه اختصاصی، یا انجام عملیاتی که نیاز به مجوز خاصی دارد به کار می‌برد و از طرق مختلف مانند پورت USB یا ارتباطات بی‌سیم به سیستم‌ها متصل می‌گردند. توکن‌ها گاهی به صورت نرم‌افزاری نیز پیاده‌سازی می‌گردند.

توکن‌ها به عنوان مؤلفه «آنچه دارم» در احراز هویت به کار می‌رود و برای امنیت بیشتر باید با یکی از دو مؤلفه دیگر «آنچه میدانم» و «آنچه هستم» برای مثال با کلمه عبور یا روش‌های بیومتریک ترکیب شود. در این صورت از سوءاستفاده از توکن در صورت به سرقت رفتن آن جلوگیری می‌شود. رشته داده یا کلمه عبور ارائه‌شده توسط توکن می‌تواند برای هر کاربر ثابت باشد یا در هر بار استفاده تغییر کند. از آنجایی که ارائه کلمه عبور ثابت در برابر حمله تکرار آسیب‌پذیر و دارای امنیت پایینی است، در اغلب سازوکارهای امنیتی مکانیسمی برای ارائه کلمه عبور یک‌بار مصرف (OTP^۱) به کار گرفته می‌شود یا از رمزنگاری کلید عمومی و امضای دیجیتال استفاده می‌شود. کلمه عبور یک‌بار مصرف ممکن است در مدت زمان مشخصی مثلاً ۳۰ ثانیه اعتبار داشته باشد یا وابسته به شماره درخواست باشد و در هر بار درخواست تغییر کند.

^۱ One Time Password

کاربر می‌تواند این کلمه‌های عبور را ذخیره کند یا مکانیسمی برای ساختن آن داشته باشد که توسط سرور قابل تصدیق باشد. ممکن است در هر بار درخواست احراز هویت کاربر، سرور توسط کانال دیگری رشته یا کلمه عبوری را برای کاربر ارسال کند. فرستادن کلمه عبور از طریق کانال دیگر معمول است و نسبت به کلمه عبور ثابت امنیت بالاتری دارد ولی از آنجایی که کانال‌های دیگر نیز ممکن است توسط مهاجم شنود شوند یا از دسترس خارج شوند در اغلب موارد برای امنیت بیشتر از کلمه عبور یک‌بار مصرف استفاده می‌شود. از آنجایی که ذخیره‌سازی تعداد زیاد کلمه عبور در یک توکن به حافظه زیادی نیاز دارد و امنیت پایینی دارد، بیشتر توکن‌های امنیتی با استفاده از یکی از روش‌های زیر اقدام به تولید کلمه عبور یک‌بار مصرف می‌کنند.

۳.۱ روش‌های مختلف احراز هویت در توکن‌های امنیتی

توکن‌ها از مکانیسم‌های مختلفی برای احراز هویت استفاده می‌کنند. در همه این روش‌ها رشته‌ای از داده که برای هر کاربر یکتا است به صورت امنی در توکن برای طولانی مدت ذخیره می‌شود و از آن برای تولید مجوزهای موقت برای ورود یا تولید امضا استفاده می‌شود به طوری که کلمه‌های عبور یا امضاها تولید شده کاملاً از هم مستقل باشند و مهاجم نتواند با استفاده از اطلاعاتی که در استفاده‌های مکرر بین توکن و سرور تبادل می‌گردد اطلاعاتی راجع به رشته داده سری کاربر به دست آورد. این رشته داده که باید با روش‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری به شدت در توکن محافظت شود می‌تواند یک کلید متقارن یا زوج کلید برای رمزنگاری نامتقارن باشد. بر اساس نوع کلید سری و سازوکار توکن برای احراز هویت، توکن‌ها را به دو دسته کلی تقسیم می‌شوند:

- **توکن‌های PKI:** این توکن‌ها که می‌توانند در سطح گسترده و در شبکه‌های بزرگ مانند اینترنت استفاده شوند، بر اساس زیرساخت کلید عمومی و با استفاده از گواهی‌های دیجیتال کار می‌کنند. در زیرساخت کلید عمومی هویت هر موجودیت زوج کلید عمومی و خصوصی است که کلید عمومی از طریق سازوکار گواهی‌های الکترونیک ارائه می‌شود و کلید خصوصی به طور امنی ذخیره‌سازی می‌گردد. یکی از مهم‌ترین کارکردهای توکن‌های امنیتی ذخیره امن و استفاده از کلید خصوصی است به طوری که کلید خصوصی هرگز از آن خارج نشود و عملیات رمزنگاری مانند امضای دیجیتال با استفاده از آن در داخل توکن انجام شود.
- **توکن‌های OTP:** در این توکن‌ها به جای استفاده از زوج کلید و گواهی‌نامه از کلید سری استفاده می‌شود که توسط سرور تولید شده است و در زمان راه‌اندازی توکن به طوری در آن ذخیره شده است که به راحتی قابل استخراج از آن نباشد. این کلید در سرور نیز ذخیره شده است. از این کلید سری به روش‌های متفاوتی کلمه‌های عبور یک‌بار مصرف برای هر بار استفاده ساخته می‌شود. به طوری که اگر کلمه عبوری که کاربر برای ورود

استفاده می‌کند، آشکار گردد، مهاجم قادر به استفاده مجدد از آن نباشد؛ به عبارت دیگر کلمات عبور باید مستقل از یکدیگر باشند. برای ساختن این کلمات عبور یک‌بار مصرف در روش‌های مختلف از یک پارامتر متغیر مانند زمان یا یک عدد تصادفی و همچنین از الگوریتم‌های رمزنگاری برای ترکیب آن‌ها با کلید سری استفاده می‌شود.

۳,۲ مکانیسم‌های OTP

روش مبتنی بر زمان: در این روش از ترکیب یک کلید ذخیره‌شده ثابت بر روی توکن و زمان و استفاده از یک تابع رمزنگاری مانند توابع درهم‌ساز، در هر بار استفاده کلمه عبور یک‌بار مصرف جدید تولید می‌شود. این روش نیاز به انطباق زمانی سرور و توکن دارد و از آنجایی که توکن نیاز به باتری دارد طول عمر استفاده از آن محدود است. انطباق زمانی سرور و توکن در زمان راه‌اندازی توکن انجام می‌شود و در بعضی از توکن‌ها در هر بار استفاده چک می‌شود. این روش یکی از متداول‌ترین روش‌هاست و اغلب توکن‌هایی که مبتنی بر این روش هستند، برای تولید و نمایش کلمه عبور یک‌بار مصرف نیازی به اتصال یا ارتباط با سرور یا رایانه کاربر ندارند.

روش مبتنی بر شماره مرتبه استفاده از توکن: در این روش با استفاده از یک کلید ثابت ذخیره‌شده و چند بار استفاده از یک تابع رمزنگاری مانند یک تابع درهم‌ساز، در هر بار استفاده کلمه عبور جدیدی وابسته به مرتبه استفاده از توکن ساخته می‌شود. مثلاً در دفعه اول صدار از کلید ثابت درهم‌ساز گرفته می‌شود، در بار دوم ۹۹ بار، در بار سوم ۹۸ بار و ...؛ و به این ترتیب این توکن تا صدار می‌تواند کلمه عبور جدید تولید کند و از آنجایی که توابع درهم‌ساز توابع یک‌طرفه هستند با داشتن کلمه‌های عبور قبلی نمی‌توان به کلمه عبور جدید رسید و امنیت آن وابسته به امنیت کلید ثابت ذخیره‌شده است. این روش هزینه پایین و پیاده‌سازی نسبتاً آسانی دارد و نیاز به انطباق زمانی با سرور ندارد.

روش مبتنی بر چالش و پاسخ: در این روش لازم است توکن حتماً با سرور ارتباط برقرار کند و خود را معرفی کند. هر توکن با توجه به شناسه‌ای که در سرور دارد دارای کلید سری ثابت از پیش ذخیره‌شده یا زوج کلید ثابتی است. در صورتی که دارای کلید سری باشد، سرور در آغاز هر ارتباط عدد تصادفی تولید می‌کند و برای کاربر ارسال می‌کند. توکن با استفاده از کلید سری مختص به خود و این عدد تصادفی و یک تابع رمزنگاری یک‌طرفه مانند تابع درهم‌ساز، کلمه عبور جدید را می‌سازد و برای سرور ارسال می‌کند و سرور از طریق آن هویت کاربر را تصدیق می‌کند. در صورتی که از زوج کلید استفاده شده باشد، عددی تصادفی توسط سرور تولید و با کلید عمومی کاربر رمز می‌شود و برای کاربر فرستاده می‌شود. در این حالت کلید خصوصی کاربر در توکن

ذخیره شده است و کاربر با استفاده از آن عدد تصادفی رمز شده را رمزگشایی می کند و برای سرور ارسال می کند و به این ترتیب احراز هویت می شود. این روش یکی از امن ترین روش ها است و توکن حتماً باید توسط رابطی مانند usb یا دیگر رابط های ممکن، به سیستم کاربر متصل شود.

۳,۳ حوزه کاربرد

محصول با توجه به مسائل امنیتی که برای مقابله با آن ها طراحی شده است دارای اهداف امنیتی مشخصی است و با مجموعه ای از تهدیدات مقابله می کند. الزامات با توجه به اهداف امنیتی تعریف می شوند. مصرف کنندگان با توجه به شرایط و سیاست های امنیتی و نیازمندی های خود از بین محصولات، محصولی که اهداف امنیتی آن ها را برآورده می کند انتخاب می کنند.

توکن های تولید کلمه عبور یکبار مصرف ممکن است به عنوان فاکتور دوم برای احراز هویت (احراز هویت ۲ فاکتوری) و یا به عنوان تنها فاکتور احراز هویت استفاده شوند. مصرف کنندگان باید متناسب با نیاز خود و اهداف امنیتی مورد نظر، یکی از توکن های نوع ۱، نوع ۲ و نوع ۳ را استفاده کنند. همان گونه که در جدول ۱-۳ قابل مشاهده است، توکن نوع ۳ دارای سخت ترین و نوع ۱ دارای ساده ترین اهداف امنیتی هستند؛ بنابراین توکن نوع ۳ دارای بیشترین الزامات امنیتی است و بالاترین سطح امنیت را برآورده می کند. مصرف کنندگانی که نیاز به توکن با اهداف امنیتی پایینی، برای عامل دوم احراز هویت خود دارند می توانند از توکن نوع ۱ استفاده کنند. مصرف کنندگانی که می خواهند از توکن به عنوان تنها عامل احراز هویت استفاده کنند یا کاربرد مورد نظرشان دارای حساسیت بالایی است باید از توکن نوع ۲ و ۳ استفاده کنند.

این پروفایل حفاظتی به بیان الزامات مربوط به توکن نوع ۳ می پردازد. این نوع از توکن ها دارای بیشترین اهداف امنیتی در این سه نوع از توکن های OTP هستند؛ بنابراین در این پروفایل حفاظتی علاوه بر الزامات مربوط به تولید کلمات عبور یکبار مصرف و احراز هویت کاربر برای توکن، الزامات مربوط به آشکارسازی و مقاومت در برابر حملات فیزیکی، مقاومت در برابر حملات کانال جانبی، خودآزمونها و سایر الزاماتی که در استاندارد FIPS 140-2 برای ماژول های رمزنگاری بیان شده اند نیز گنجانده شده اند. مصرف کنندگانی که با تهدید مهاجمین با توان بالا روبرو هستند و به بالاترین سطح از امنیت نیاز دارند باید از این نوع از توکن ها استفاده کنند.

جدول ۱-۳ اهداف امنیتی انواع توکن

حوزه کاربرد	نوع محصول	اهداف امنیتی	تهدیدات	دسترسی و توان مهاجم
به عنوان فاکتور دوم احراز هویت	نوع ۱	مستقل بودن OTP ها از هم	حدس زدن کلمات عبور با استفاده از ارتباط آن ها با هم و نقص در مکانیسم OTP	بدون دسترسی فیزیکی به توکن
احراز هویت برای دسترسی های نیمه حساس	نوع ۲	- مستقل بودن OTP ها از هم - احراز هویت افراد و کنترل دسترسی نقش ها به کارکردهای توکن	- نقص در مکانیسم ساخت OTP - سوءاستفاده از توکن توسط فرد غیرمجاز	دسترسی محدود (مهاجم با توان پایین)
احراز هویت برای دسترسی های حساس	نوع ۳	- مستقل بودن OTP ها از هم - احراز هویت افراد و کنترل دسترسی نقش ها به کارکردهای توکن - آشکارسازی حملات فیزیکی و مقاومت در برابر آن ها	- نقص در مکانیسم ساخت OTP - سوءاستفاده از توکن توسط فرد غیرمجاز - حملات فیزیکی	دسترسی نامحدود (مهاجم با توان بالا)

۴ مسائل امنیتی

۴,۱ تهدیدات

جدول ۴-۱ تهدیدات محصول

تهدیدات	توضیحات
حدس زدن کلمات عبور با استفاده از ارتباط آن‌ها با هم و نقص در مکانیسم OTP	ممکن است به دلیل انتخاب روش یا الگوریتم یا پارامترهای نامناسب کلمات عبور یکبار مصرف به گونه‌ای باهم ارتباط داشته باشند که مهاجم بتواند با کمک کلمات عبور قبلی اطلاعاتی درباره کلمات عبور آینده به دست آورد.
سوءاستفاده از نقایص موجود در الگوریتم‌های رمزنگاری و درهم‌سازی یا پیاده‌سازی‌های آن‌ها	ممکن است از نقایص موجود در الگوریتم‌ها یا پیاده‌سازی‌های آن‌ها مهاجم بتواند به اطلاعات محرمانه دسترسی پیدا کند.
سوءاستفاده از توکن توسط فرد غیرمجاز	در صورتی که توکن به دست افراد غیرمجاز بیافتد ممکن است بتوانند از توکن برای ساختن یا به دست آوردن کلمات عبور سوءاستفاده کنند.
حملات فیزیکی	مقابله با حملات فیزیکی و کانال جانبی مانند پروب‌گذاری ^۱ فیزیکی که مهاجم را قادر به خواندن اطلاعات می‌کند، استرس محیطی مانند ولتاژهای غیرمعمول که موجب درست عمل نکردن توکن می‌شود، دست‌کاری فیزیکی برای تغییر رفتار یا تغییر در داده‌ها

^۱ Probing

۵ اهداف امنیتی

۵.۱ اهداف امنیتی برای محصول

جدول ۵-۱ اهداف امنیتی محصول

توضیحات	هدف امنیتی
برای مقابله با تهدید سوءاستفاده مهاجمین از ارتباط کلمات عبور یکبار مصرف با یکدیگر و یا ارتباط آنها با پارامترهای آشکار، مکانیسم تولید آنها باید طوری طراحی و پیاده‌سازی شود که کلمات عبور یکبار مصرف کاملاً مستقل از هم و تصادفی به نظر بیایند و مشاهده کلمات عبور قبلی هیچ اطلاعاتی درباره کلید سری و کلمات عبور آینده در اختیار مهاجمین نگذارد.	تصادفی بودن کلمات عبور یکبار مصرف
ممانعت از دسترسی افراد غیرمجاز به کلمات عبور و فراهم کردن احراز هویت چندعاملی.	جلوگیری از استفاده افراد غیرمجاز از توکن
مقابله با حملات فیزیکی و کانال جانبی مانند پروب‌گذاری ^۱ فیزیکی که مهاجم را قادر به خواندن اطلاعات می‌کند، استرس محیطی مانند ولتاژهای غیرمعمول که موجب درست عمل نکردن توکن می‌شود، دست‌کاری فیزیکی برای تغییر رفتار یا تغییر در داده‌ها	تشخیص نفوذ و مقاومت در برابر حملات فیزیکی

۶ الزامات کارکرد امنیتی

الزامات کارکرد امنیتی محصول مطابق با جدول ۶-۱ هستند. در ادامه هر یک از الزامات شرح و بسط داده شده‌اند.

جدول ۶-۱ الزامات کارکرد امنیتی

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
-------------	-----------	--------------------------

^۱ Probing

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۱	مدیریت کلید رمزنگاری ۲	FCS_CKM.2.1
۲	مدیریت کلیدهای رمزنگاری ۴	FCS_CKM.4.1
۳	عملیات رمزنگاری ۱ (۱)	FCS_COP.1.1 (1)
۴	عملیات رمزنگاری ۱ (۲)	FCS_COP.1.1 (3)
۵	عملیات رمزنگاری ۱ (۳)	FCS_COP.1.1 (4)
۶	تولید کلمه عبور یکبار مصرف ۱	FCS_OTP_EXT.1.1
۷	مدیریت احراز هویت ناموفق ۱	FIA_AFL.1.1
۸	مدیریت احراز هویت ناموفق ۲	FIA_AFL.1.2
۹	تعریف مشخصات کاربر ۱	FIA_ATD.1.1
۱۰	شناسایی کاربر ۱	FIA_UID.1.1
۱۱	شناسایی کاربر ۲	FIA_UID.1.2
۱۲	احراز هویت کاربر ۱	FIA_UAU.1.1
۱۳	احراز هویت کاربر ۲	FIA_UAU.1.2
۱۴	احراز هویت کاربر ۹	FIA_UAU.6.1
۱۵	احراز هویت کاربر ۱۰	FIA_UAU.7.1
۱۶	حفاظت از داده‌های حساس کاربر ۱	FDP_SDP_EXT.1.1
۱۷	حفظ وضعیت امن در زمان شکست ۱	FPT_FLS.1.1
۱۸	حفاظت فیزیکی از محصول ۶	FPT_PHP.3.1
۱۹	برون‌تابی ۱	FPT_EMS_EXT.1
۲۰	برون‌تابی ۲	FPT_EMS_EXT.2

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۲۱	خودآزمایی محصول ۱	FPT_TST.1.1
۲۲	خودآزمایی محصول ۲	FPT_TST.1.2
۲۳	خودآزمایی محصول ۳	FPT_TST.1.3
۲۴	خودآزمایی محصول ۹	FPT_TST.2.6
۲۵	خودآزمایی محصول ۱۰	FPT_TST.2.7
۲۶	خودآزمایی محصول ۱۱	FPT_TST.2.8

۶,۱ کلاس پشتیبانی از رمزنگاری

شماره الزام	نام الزام
۱	مدیریت کلید رمزنگاری ۲
محصول مورد ارزیابی باید استقرار کلید^۱ رمزنگاری را بر اساس یک روش خاص استقرار کلید رمزنگاری انجام دهد: [انتخاب: الگوهای استقرار کلید RSA که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56B بازبینی ۱، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری فاکتورگیری عدد صحیح»^۲؛	

^۱ Key establishment^۲ Integer factorization cryptography

- الگوهای استقرار کلید منحنی بیضوی^۱ که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56A بازبینی ۲، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری لگاریتم گسسته»^۲؛
- الگوهای استقرار کلید میدانی^۳ که این الزامات را رعایت کنند: انتشار ویژه NIST 800-56A بازبینی ۲، «توصیه‌هایی برای الگوهای استقرار جفت کلید با استفاده از رمزنگاری لگاریتم گسسته».
- الگوی استقرار کلید با استفاده از دیفی-هلمن گروه ۱۴ که این الزامات را رعایت کنند: RFC 3526، بخش ۳؛

نکته کاربردی ۱:

این عنصر درواقع نسخه اصلاح‌شده الزام «مدیریت کلید رمزنگاری ۲»^۴ در استاندارد ISO 15408 است که به‌جای توزیع کلید، به استقرار کلید می‌پردازد. نویسندگان هدف امنیتی، تمام الگوهای استقرار کلید مورد استفاده برای پروتکل‌های رمزنگاری منتخب را انتخاب می‌کند. برای دیفی-هلمن گروه ۱۴، نویسندگان هدف امنیتی باید به جای انتخاب استقرار کلید میدانی، از الزام کارکردی امنیتی یک انتخاب مناسب انجام دهد.

الگوهای استقرار کلید مبتنی بر RSA در بخش ۹، بازبینی ۱، مربوط به NIST SP 800-56B تشریح شده‌اند؛ اما این بخش وابسته به پیاده‌سازی موارد مذکور در سایر بخش‌های بازبینی ۱ مربوط به SP 800-56B است. اگر محصول مورد ارزیابی در الگوی استقرار کلید به‌عنوان گیرنده عمل کند، نیازی نخواهد بود که محصول، الگوی تولید کلید RSA را اجرا نماید.

ورود کلید باید به روش دستی یا الکترونیک انجام شود. دقت ورود، کلیدهایی که دستی وارد می‌شوند باید بررسی شود. در زمان ورود دستی کلیدها مقادیر وارد شده ممکن است به طور موقت نشان داده شوند تا چک شوند. اگر کلید به صورت رمز شده وارد می‌شود مقادیر رمز نشده کلید نباید حین ورود نمایش داده شود.

کلیدهای سری که به صورت رمز شده به هدف ارزیابی وارد می‌شوند و در مدهای تأیید شده مورد استفاده قرار می‌گیرد باید با استفاده از الگوریتم‌های تأیید شده رمز شوند. هدف ارزیابی باید کلیدهای وارد شده را به موجودیتی (کاربر، گروه یا پروسه) که کلید به آن اختصاص یافته است مربوط کند. نویسندگان هدف ارزیابی باید همه روش‌های ورود کلید به هدف ارزیابی را توصیف کند.

^۱ Elliptic curve-based

^۲ Discrete logarithm cryptography

^۳ Finite field-based

^۴ FCS_CKM.2.1

در توکن نوع ۳ کلیدهای سری و خصوصی که به صورت خودکار وارد می‌شوند باید به صورت رمز شده وارد شوند و کلیدهای سری و خصوصی که به صورت دستی وارد می‌شوند باید به یکی از روش‌های زیر وارد شوند:

- به صورت رمز شده
- با استفاده از روش‌های تقطیع دانش

اگر روش تقطیع دانش استفاده می‌شود، حداقل دو مؤلفه از کلید برای ساختن آن باید مورد نیاز باشد. نویسنده سند هدف امنیتی باید همه روش‌های ورود کلید به هدف ارزیابی را توصیف کند.

۲	مدیریت کلید رمزنگاری ۴
	محصول مورد ارزیابی باید کلیدهای رمزنگاری را بر اساس یک روش خاص برای نابودی کلیدهای رمزنگاری، از بین ببرد: [اختصاص: • برای کلیدهای متن-آشکار در ذخیره‌ساز فرار^۱، نابودی باید از طریق یک [انتخاب: بازنویسی ساده شامل [انتخاب: الگوی شبه تصادفی با استفاده از RBG محصول مورد ارزیابی، صفرها، یک‌ها، یک مقدار جدید از کلید، [اختصاص: یک مقدار ثابت یا پویا که شامل هیچ CSP نباشد]]، نابودی مرجع کلید که مستقیماً با درخواست زباله‌روبی همراه باشد] انجام شود. • برای کلیدهای متن-آشکار در ذخیره‌ساز غیرفرار، نابودی باید از طریق فراخوان^۲ یک واسط مهیا شده توسط محصول مورد ارزیابی که [انتخاب: ○ به صورت منطقی مکان ذخیره‌سازی کلید را آدرس می‌دهد و یک بازنویسی [انتخاب: ساده، [اختصاص: تعداد عبورها]-عبور] شامل [انتخاب: الگوی شبه تصادفی با استفاده از RBG محصول مورد ارزیابی، صفرها، یک‌ها، یک مقدار جدید از کلید، [اختصاص: یک مقدار ثابت یا پویا که شامل هیچ CSP نباشد]] را انجام می‌دهد. ○ یک بخشی از توابع امنیتی محصول را برای نابودی انتزاع معرف کلید، می‌سازد] انجام شود.] نکته کاربردی ۲: در قسمت مربوط به انتخاب در گزینه دوم از اولین اختصاص، جایی که کلیدها برای نابودی به وسیله «یک بخشی از توابع امنیتی محصول» شناسایی می‌شوند، خلاصه مشخصات محصول باید «بخش» مربوطه و واسط مرتبط با آن را تعریف نماید. واسط اشاره شده در الزام می‌تواند در محصولات مختلف،

^۱ Volatile Storage

^۲ Invocation

شکل متفاوتی داشته باشد. شاید مشهودترین شکل آن یک برنامه کاربردی روی یک سیستم عامل باشد. وقتی که روش های تخریب مختلفی برای کلیدهای مختلف و/یا موقعیت های تخریب مختلف استفاده می شود، این روش ها و کلیدها/موقعیت های متفاوت بکار گرفته شده، در خلاصه مشخصات محصول توصیف می شوند. خلاصه مشخصات محصول همه کلیدهای مرتبط استفاده شده در پیاده سازی الزامات کارکرد امنیتی را توصیف می نماید، همچنین مواردی که محل ذخیره شدن کلیدها به صورت متن آشکار است را شامل می شود. در بعضی از اختصاص های بالا، از «شامل هیچ CSP نباشد» استفاده شده است. این جمله به این معنی است که محصول از برخی داده خاص استفاده می کند که شامل هیچ کدام از مقادیر تولید شده توسط تولیدکننده بیت تصادفی موجود در الزام FCS_RBG_EXT (در صورت پشتیبانی توسط محصول) یا مقادیر مشخص لیست شده در این الزام، مثلاً موارد لیست شده در اولین انتخاب از اولین اختصاص این الزام نیست. در واقع وجود عبارت «شامل هیچ CSP نباشد» برای مطمئن شدن از این موضوع است که حتماً بازنویسی داده با دقت انتخاب شده است.

هدف ارزیابی باید روش هایی برای صفرسازی همه کلیدهای سری و عمومی رمز نشده و سایر پارامترهای امنیتی رمز نشده داشته باشد. صفرسازی کلیدها یا پارامترهای امنیتی رمز شده یا کلیدهایی که به صورت فیزیکی یا منطقی درون ماژول ارزیابی شده ای محافظت می شوند نیاز نیست. هدف ارزیابی باید روش امحای کلید به کاررفته در هدف ارزیابی را توصیف کند.

۳	عملیات رمزنگاری ۱ (۱)
محصول مورد ارزیابی باید رمزگذاری و رمزگشایی را بر اساس الگوریتم های رمزنگاری خاص [اختصاص: الگوریتم AES که در حالت [انتخاب: CBC, CTR, GCM] و در اندازه های کلید [انتخاب: ۱۲۸ بیتی، ۱۹۲ بیتی، ۲۵۶ بیتی] استفاده می شوند] و با توجه به [اختصاص: استاندارد AES که در ISO 18033-3 تعریف شده است، [انتخاب: CBC که در ISO 10116 تعریف شده است، GCM که در ISO 19772 تعریف شده است، CTR که در ISO 10116 تعریف شده است]] انجام دهد.	
نکته کاربردی ۳: در مورد نخستین انتخاب این الزام، نویسنده هدف امنیتی حالت یا حالت های کارکردی AES را انتخاب می کند. در مورد دومین انتخاب، نویسنده هدف امنیتی اندازه کلیدهای پشتیبانی شده توسط این کارکرد را انتخاب می کند. حالت ها و اندازه کلیدهای انتخاب شده در این مرحله، متناظر با انتخاب مجموعه رمز^۱ در الزامات کانال امن هستند.	

^۱ Cipher suite

۴	عملیات رمزنگاری ۱ (۳)
۵	محصول مورد ارزیابی باید خدمات درهم‌سازی رمزنگاری را بر اساس یک الگوریتم رمزنگاری مشخص [انتخاب: SHA-1, SHA-256, SHA-384, SHA-512] و اندازه‌های خلاصه پیام [انتخاب: ۱۶۰، ۲۵۶، ۳۸۴، ۵۱۲] بیتی که [اختصاص: ISO/IEC 10118-3:2004] را رعایت کند، ارائه نماید. نکته کاربردی ۴: به تولیدکنندگان اکیداً توصیه می‌شود که از پروتکل‌های به‌روزرسانی شده‌ای که از خانواده SHA-2 پشتیبانی می‌نمایند، استفاده کنند. تا زمانی که پروتکل‌های به‌روز شده پشتیبانی شوند، این پروفایل حفاظتی اجازه پشتیبانی از SHA-1 را بر اساس SP 800-131A فراهم می‌کند. طبق SP 800-131 A الگوریتم SHA-1 فقط می‌تواند برای عملیات غیر از امضای دیجیتال همچون درهم‌سازی کلمه عبور و ... استفاده شود. در نسخه‌های آتی این پروفایل حفاظتی، SHA-256 کمینه الزام برای محصولات خواهد بود. انتخاب درهم‌ساز باید بر اساس قدرت کلی الگوریتم مورد استفاده برای الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۱)» و الزام «عملیات رمزنگاری ۱ (۲)» انجام شود (مثلاً SHA 256 برای کلیدهای ۱۲۸ بیتی). انتخاب الگوریتم درهم‌سازی باید متناسب با اندازه خلاصه پیام باشد، به طور مثال اگر الگوریتم SHA-1 انتخاب شده است، تنها انتخاب، اندازه خلاصه پیام قابل قبول ۱۶۰ بیت خواهد بود. در صورتی که از هر الگوریتمی به‌جز الگوریتم‌های استاندارد نام برده شده استفاده شده باشد، آن الگوریتم باید مورد ارزیابی و تأیید قرار گیرد.
	عملیات رمزنگاری ۱ (۴) محصول مورد ارزیابی باید احراز هویت پیام مبتنی بر کلید درهم‌سازی شده^۱ را بر اساس الگوریتم رمزنگاری خاص [انتخاب: HMAC-SHA-1, HMAC-SHA-256, HMAC-SHA-384, HMAC-SHA-512] و با استفاده از اندازه‌های کلید [اختصاص: اندازه کلید مورد استفاده در HMAC (بر حسب بیت)] و اندازه‌های خلاصه پیام [انتخاب: ۱۶۰، ۲۵۶، ۳۸۴، ۵۱۲] بیت و با توجه به موارد مطرح شده در [اختصاص: بخش هفتم ISO/IEC 9797-2:2011] با نام «الگوریتم ۲ MAC» انجام دهد. نکته کاربردی ۵:

^۱ Keyed-hash message authentication

اندازه کلید k در عبارت «اختصاص» بین $L1$ و $L2$ خواهد بود (که در ISO/IEC 10118 مربوط به توابع درهم‌ساز تعریف شده است). به عنوان مثال، در مورد SHA-256 داریم: $L1=512$, $L2=256$ که $L2 \leq k \leq L1$.
 در صورتی که از هر الگوریتمی به جز الگوریتم‌های استاندارد نام برده شده استفاده شده باشد، آن الگوریتم باید مورد ارزیابی و تأیید قرار گیرد. انتخاب الگوریتم درهم‌سازی باید متناسب با اندازه خلاصه پیام باشد، به طور مثال اگر HMAC-SHA-256 انتخاب شده است، تنها انتخاب، اندازه خلاصه پیام قابل قبول ۲۵۶ بیت خواهد بود.
 اندازه خلاصه پیام‌های بالا متناسب با الگوریتم درهم‌سازی مورد استفاده است. کوتاه شدن خروجی HMAC پس از محاسبه درهم‌سازی گام مناسب در طیفی از برنامه‌های کاربردی است. کوتاه شدن پیام، اندازه خروجی نهایی و استاندارد که پیام کوتاه شده منطبق بر آن است باید در سند هدف امنیتی بیان گردد.

۶	تولید کلمه عبور یک‌بار مصرف ۱
هدف ارزیابی باید کلمه عبور یک‌بار مصرف را مطابق با یکی از استانداردهای زیر: • RFC 4226: HOTP: An HMAC-Based One-Time Password Algorithm • RFC 6238: TOTP: Time-Based One-Time Password Algorithm • RFC 6287: OATH Challenge-Response Algorithm و یا [اختصاص: هر الگوریتم تولید تأیید شده دیگر] تولید نماید. نکته کاربردی ۶: کلمه‌های عبور یک‌بار مصرف تولید شده باید کاملاً مستقل از هم باشند به گونه‌ای که با داشتن کلمه‌های عبور پیشین و پارامتر متغیر الگوریتم نتوان اطلاعاتی راجع به کلمه عبور جدید به دست آورد. در صورتی که از هر الگوریتمی به جز الگوریتم‌های استاندارد نام برده شده استفاده شده باشد، آن الگوریتم باید مورد ارزیابی و تأیید قرار گیرد. کلید سری و پارامتر متغیر باید دارای طول کافی باشند و کلید سری به طور امنی تولید و وارد توکن شود.	

۶.۲ کلاس شناسایی و احراز هویت

شماره الزام	نام الزام
۷	مدیریت احراز هویت ناموفق ۱

محصول مورد ارزیابی باید وقتی که یک عدد صحیح مثبت قابل تنظیم توسط سرپرست در [اختصاص: بازه مقادیر قابل قبول]، از تلاش‌های ناموفق احراز هویت مرتبط با تلاش‌های کاربر برای احراز هویت، اتفاق می‌افتد را تشخیص دهد.	
۸	مدیریت احراز هویت ناموفق ۲
زمانی که تعداد تلاش‌های ناموفق صورت گرفته برای احراز هویت به حد تعیین شده برسد یا بیشتر شود، محصول مورد ارزیابی باید [انتخاب: کاربر تخطی کننده را از احراز هویت موفق جلوگیری نماید تا وقتی که یک [اختصاص: اقدام] توسط سرپرست صورت گیرد، کاربر تخطی کننده را از احراز هویت موفق جلوگیری نماید تا وقتی که یک دوره زمانی تعریف شده توسط سرپرست سپری شود، داده‌های احراز هویت مرجع^۱ را مسدود نماید] انجام دهد. نکته کاربردی ۷: این الزام روی یک تعداد تلاش پی‌درپی احراز هویت ناموفق اعمال می‌شود و برای سرپرست محصول اعمال نمی‌گردد، زیرا قفل کردن یک سرپرست محلی، مدنظر نیست. نیل به این مهم نیازمند وجود حساب‌های سرپرست و کاربر جداگانه یا داشتن مکانیسم احراز هویتی است که بتواند تلاش‌های ورود سرپرست و کاربر را به صورت متمایز پیاده‌سازی نماید. عبارت «اقدام» در اختصاص این الزام، توسط سرپرست اتخاذ می‌گردد و در واقع یک پیاده‌سازی خاص است که توسط راهنمای سرپرست^۲ تعریف می‌شود (مثل بازنشاندن کلمه عبور^۳، بازنشاندن قفل^۴). نویسنده هدف امنیتی یک از گزینه‌های انتخاب در این الزام را برای کنترل کردن شکست‌های احراز هویت، بسته به نوع پیاده‌سازی کنترل کننده در محصول، گزینش می‌نماید. خلاصه مشخصات محصول باید توصیف نماید که محصول چگونه این اطمینان را ایجاد می‌کند که مسدود شدن موقت یا دائم یک کاربر به دلیل شکست‌های احراز هویت، باعث عدم دسترس پذیری نمی‌گردد (مثال: با تعریف کردن یک ورود محلی که مسدودسازی برای آن اعمال نمی‌شود). راهنمای محیط عملیاتی مشخص می‌سازد که چگونه همیشه یک دسترسی سرپرست نگهداری می‌شود حتی در صورتی که کاربر/کاربران در اثر موارد مطرح شده در این الزام، مسدود گردد.	
۹	تعریف مشخصات کاربر ۱
محصول باید مشخصات امنیتی زیر را به کاربرها نسبت دهد:	

^۱ Reference Authentication Data (RAD)^۲ Administrator guidance^۳ Password reset^۴ Lockout reset

- هویت

- نقش

- داده‌های احراز هویت مرجع (داده‌ای که کاربر به وسیله آن برای توکن احراز هویت می‌شود).

- کلیدهای سری مربوط به هر کاربر

- [اختصاص: فهرستی از مشخصات امنیتی دیگر]

نکته کاربردی ۸:

محصول باید به کاربرها نقش‌های مجاز را نسبت دهد و برای هر نقش فهرستی از سرویس‌های مجاز داشته باشد. نقش‌های مختلفی ممکن است به یک کاربر نسبت داده شوند. یک کاربر برای اجرای سرویس‌هایی که در اثر آن‌ها، ممکن نیست کلیدهای رمزنگاری و پارامترهای حساس امنیتی، افشاء، تغییر یا تعویض شوند، (مانند نمایش وضعیت ماژول، خودآزمایی‌ها یا سایر سرویس‌هایی که امنیت ماژول را تحت تأثیر قرار نمی‌دهند) نیاز به مجوز هیچ نقشی ندارد.

۱۰	شناسایی کاربر ۱
محصول باید به کاربر پیش از شناسایی شدن اجازه اقدامات زیر را بدهد:	
• خودآزمایی بر اساس الزام FPT_TST.1 (در صورتی که محصول دارای این قابلیت باشد). • [اختصاص: فهرستی از اقدامات اضافه‌ای که از طریق توابع امنیتی محصول انجام می‌شوند].	
۱۱	شناسایی کاربر ۲
محصول باید قبل از انجام هر گونه اقداماتی از طرف کاربر (اقداماتی که توابع امنیتی محصول واسطه آن هستند)، هر کاربر را ملزم نماید که به صورت موفق شناسایی شود.	
نکته کاربردی ۹: نویسنده هدف امنیتی باید عملیات ازدست‌رفته یا لیست نشده در الزام «شناسایی کاربر ۱» را انجام دهد. فهرست اقدامات اضافه‌ای که توابع امنیتی	

محصول واسطه آن هستند، ممکن است خالی باشد (در این صورت از عبارت «هیچ اقدام دیگری» استفاده می‌شود) یا شامل اقداماتی باشد که توابع امنیتی محصول واسطه آن هستند مانند برقراری یک مسیر قابل اعتماد بین کاربرانی که در حال استفاده از رابط انسانی^۱ (کاربری) یک دستگاه بیرونی هستند. محصول ممکن است به‌طور پیش‌فرض یا با انتخاب نقش و داده احراز هویت مرجع در برابر احراز هویتی که صورت خواهد گرفت، کاربر را شناسایی کند. شناسایی به‌طور پیش‌فرض، معمولاً به چرخه حیات محصول پیوند داده می‌شود به‌عنوان مثال محصول ممکن است قبل از اینکه داده احراز هویت مرجع صاحب امضا ایجاد شود به‌طور پیش‌فرض سرپرست سیستم را شناسایی کند و اگر داده احراز هویت مرجع صاحب امضا وجود داشته باشد صاحب امضا را شناسایی کند. در مورد کارت‌های هوشمند چند کاربردی (به عبارت دیگر کارت‌های هوشمندی که کاربردی بیش از کاربرد ایجاد امضا را ارائه می‌دهند)، کاربر با انتخاب فایل راهنمای فایل‌ها و مسیرها برنامه کاربردی امضا، خود را به‌عنوان صاحب امضا شناسایی کرده و بنابراین احراز هویت PIN بر اساس PIN صاحب امضا انجام خواهد شد. کاربر ممکن است با انتخاب کلید احراز هویت، خود را به‌عنوان مدیر سیستم شناسایی کرده و بنابراین احراز هویت با احراز اصالت بیرونی یا احراز هویت دستگاه دوطرفه انجام خواهد شد.	
۱۲	احراز هویت کاربر ۱
محصول باید قبل از احراز هویت کاربر اجازه اقدامات زیر را بدهد: • انجام خودآزمایی مطابق الزام FPT_TST.1 • شناسایی کاربر به‌وسیله توابع هدف امنیتی مورد نیاز توسط الزام FIA_UID.1 • [اختصاص: فهرستی از اقدامات اضافی که توابع هدف امنیتی واسطه آن هستند]	
۱۳	احراز هویت کاربر ۲
محصول باید قبل از انجام هر گونه اقداماتی از طرف کاربر (اقداماتی که توابع امنیتی محصول واسطه آن هستند)، هر کاربر را ملزم نماید که به صورت موفق احراز هویت شود. نکته کاربردی ۱۰: نویسنده هدف امنیتی باید عملیات از دست‌رفته یا لیست نشده در الزام «احراز هویت کاربر ۱» را انجام دهد. فهرست اقدامات اضافه‌ای که توابع امنیتی محصول واسطه آن هستند، ممکن است خالی باشد (در این صورت از عبارت «هیچ اقدام دیگری» استفاده می‌شود) یا شامل اقداماتی باشد که توابع	

^۱ Human Interface (HI)

امنیتی محصول واسطه آن هستند مانند برقراری یک مسیر قابل اعتماد بین کاربرانی که در حال استفاده از رابط انسانی (کاربری) یک دستگاه بیرونی هستند.	
۱۴	احراز هویت کاربر ۹
محصول باید در شرایط زیر کاربر را دوباره احراز هویت کند: • تعویض به نقشی که برای نشست احراز هویت معتبر جاری^۱، انتخاب نشده است. • روشن کردن یا بازنشاندن • [اختصاص: فهرستی از سایر شرایطی که احراز هویت مجدد مورد نیاز است] نکته کاربردی ۱۱: نویسنده هدف امنیتی باید عملیاتی را که در این ذکر نشده است را در عبارت اختصاص این الزام با اضافه کردن شرایط جدید ذکر نماید، همچنین در صورتی که عملیات دیگری وجود نداشته باشد، از عبارت «هیچ اقدام» استفاده نماید. اگر محصول امکان انتخاب یک نقش یا یک مجموعه نقش را می دهد و همچنین مجوز یک نقش یا مجموعه نقش برای کاربر احراز هویت شده را پشتیبانی نماید، آنگاه کاربر می تواند بدون نیاز به احراز هویت مجدد، تغییر نقش دهد.	
۱۵	احراز هویت کاربر ۱۰
هنگامی که فرایند احراز هویت در حال جریان است، محصول مورد ارزیابی تنها باید بازخورد مبهم^۲ را در اختیار کاربر محصول قرار دهد. نکته کاربردی ۱۲: «بازخورد مبهم» به معنی بازخوردی است که در آن محصول مورد ارزیابی داده های احراز هویت وارد شده توسط کاربر را به صورت واضح و قابل خواندن نشان نمی دهد؛ البته ممکن است روند پیشرفت به شکل مبهم نشان داده شود (مانند یک ستاره برای هر کاراکتر). بازخورد مبهم همچنین نشان می دهد که محصول مورد ارزیابی در جریان احراز هویت هیچ اطلاعاتی را که ممکن است نشان دهنده داده های احراز هویت باشد، نمایش نمی دهد.	

^۱ Current valid authentication session^۲ Obscured feedback

۶,۳ کلاس حفاظت از داده کاربر

شماره الزام	نام الزام
۱۶	حفاظت از داده‌های حساس کاربر ۱
کلیدهای سری و داده‌های احراز هویت در محصول باید به طور [انتخاب: رمز شده به وسیله سلسله مراتبی از کلیدها، به صورت سخت افزاری] ذخیره شوند. نکته کاربردی ۱۳: کلیدهای رمزنگاری که به صورت رمز نشده ذخیره شده‌اند نباید از بیرون از هدف ارزیابی، در دسترس افراد غیرمجاز باشند.	

۶,۴ کلاس حفاظت از محصول مورد ارزیابی

شماره الزام	نام الزام
۱۷	حفظ وضعیت امن در زمان شکست ۱
محصول مورد ارزیابی باید یک حالت امن برای وقتی که شکست‌های زیر اتفاق می‌افتد، نگهداری نماید: • شکست‌های مربوط به خودآزمایی‌های مطابق الزامات FPT_TST • [اختصاص: فهرستی از دیگر انواع شکست‌ها در توابع امنیتی محصول] نکته کاربردی ۱۴: نویسنده سند هدف امنیتی باید اختصاص‌هایی که در این الزام ذکر نشده است را با توجه به محصول، در قسمت اختصاص ذکر نماید و اقدامات مناسب برای جلوگیری از تخطی از امنیت را مشخص نماید. وقتی که محصول در یک حالت امن قرار دارد، توابع امنیتی محصول نباید هیچ‌گونه عملیات رمزنگاری انجام دهند و همه واسط‌های خروجی داده باید به وسیله توابع امنیتی محصول کنترل شده باشند.	
۱۸	حفاظت فیزیکی از محصول ۶

محصول مورد ارزیابی باید به وسیله پاسخ خودکار، مانند اجرا کردن همیشگی الزامات، در برابر [اختصاص: سناریوهای مداخله فیزیکی]^۱ روی [اختصاص: فهرستی از دستگاه‌ها/المان‌های محصول]، مقاومت کند.

نکته کاربردی ۱۵:

محصول مورد ارزیابی، مقیاس‌های^۲ مناسبی را پیاده خواهد کرد که به صورت پیوسته تعداد مداخله‌های فیزیکی که ممکن است باعث تراضی^۳ داده‌های مهم محصول گردد را شمارش کند. با توجه به ذات این حملات، مداخله فیزیکی نباید اطلاعاتی از محصول را برملا سازد. ممکن است محصول یا حافظه آن نابود گردد و یا خاموش گردد، در هر صورت محصول نباید اجازه دهد در چنین مواردی داده‌های محصول بازنویسی یا افشا گردند. هدف ارزیابی باید برای مقابله با سناریوهای با خطر پایین برای حمله فیزیکی دارای سازوکاری برای مقاومت باشد. از آنجایی که توکن‌های امنیتی معمولاً ماژول‌های تک چیپ هستند، اسناد مربوط به امن‌سازی کارت‌های هوشمند و ماژول‌های شبیه به آن‌ها، برای امن‌سازی در برابر حملات فیزیکی درباره آن‌ها نیز صادق است. از آنجایی که ماهیت این حملات طوری است که محصول نمی‌تواند حملات به همه اجزای خود را تشخیص دهد به مکانیسمی برای محافظت دائمی در برابر حملات فیزیکی لازم است. «پاسخ خودکار» در اینجا به این معنی است که: فرض بر این باشد که در همه زمان‌ها ممکن است حمله‌ای رخ دهد و اقدامات متقابل در همه زمان‌ها فراهم باشند. الزامات پاسخ خودکار در صورتی برای هدف ارزیابی کافی هستند که در اثر آن‌ها هرگونه حمله فیزیکی موجب آسیب جدی به هدف ارزیابی نشود. به گونه‌ای که هدف ارزیابی عملیات را اجرا نکند و هیچ‌گونه پارامتر امنیتی محرمانه (مانند کلیدهای خصوصی یا داده‌های توابع امنیتی محصول) را لو ندهد.

۱۹	برون تابی ۱
محصول مورد ارزیابی نباید [اختصاص: انواع انتشار موج] را بیشتر از [اختصاص: حد مشخص‌شده‌ای] انتشار نماید تا موجب دسترسی به داده‌های احراز هویت، [اختصاص: فهرستی از انواع داده‌های توابع امنیتی محصول]، کلیدهای سری و خصوصی، پارامترهای امنیتی محرمانه و [اختصاص: فهرستی از سایر داده‌های کاربری] نشود.	
۲۰	برون تابی ۲
محصول باید اطمینان حاصل کند [اختصاص: انواع کاربران] قادر به استفاده از رابط‌ها [اختصاص: انواع ارتباط] به منظور دسترسی به داده احراز هویت	

^۱ Physical tampering scenarios

^۲ Measures

^۳ Compromise

کاربر، کلید سری و [اختصاص: فهرستی از انواع داده‌های کاربر و توابع امنیتی محصول] نیستند.	
۲۱	خودآزمایی محصول ۱
محصول مورد ارزیابی باید مجموعه‌ای از این خودآزمایی‌ها را [انتخاب: در مرحله راه‌اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه)، به طور دوره‌ای در حین کارکرد دستگاه، در صورت درخواست کاربر مجاز، در شرایط [اختصاص: شرایطی که باید در آن‌ها خودآزمایی‌ها را انجام داد]] برای نشان دادن کارکرد صحیح [انتخاب: [اختصاص: بخشی از توابع امنیتی محصول]، توابع امنیتی محصول] انجام دهد.	
نکته کاربردی ۱۶:	
انتظار می‌رود که خودآزمایی‌ها در مرحله راه‌اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام شوند. سایر گزینه‌ها در صورتی در نظر گرفته می‌شوند که تولیدکننده دستگاه توجیه کند که چرا خودآزمایی در مرحله راه‌اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام نمی‌شود. انتظار می‌رود که دست‌کم خودآزمایی‌های لازم برای حصول اطمینان از صحت و یکپارچگی نرم‌افزار و میان‌افزار و کارکرد صحیح توابع رمزنگاری انجام شوند. اگر خودآزمایی‌ها در مرحله راه‌اندازی اولیه (روشن شدن دستگاه) انجام نشوند، الزام کارکرد امنیتی حاضر چند بار و هر بار با انتخاب‌های مختلف اجرا می‌شود.	
۲۲	خودآزمایی محصول ۲
محصول مورد ارزیابی باید کاربران دارای مجوز با توانایی بررسی و تائید یکپارچگی [انتخاب: [اختصاص: بخشی از داده‌های توابع امنیتی محصول]، داده‌های توابع امنیتی محصول] را فراهم آورد.	
۲۳	خودآزمایی محصول ۳
محصول مورد ارزیابی باید کاربران دارای مجوز با توانایی بررسی و تائید یکپارچگی [انتخاب: [اختصاص: بخشی از توابع امنیتی محصول]، توابع امنیتی محصول] را فراهم آورد.	
۲۴	خودآزمایی محصول ۹
در طی خودآزمون راه‌اندازی اولیه، خودآزمون در زمان روشن کردن و خودآزمون به درخواست کاربر [اختصاص: دیگر خودآزمون‌ها] محصول باید خروج داده از همه پورت‌ها و رابط‌ها را جلوگیری کند و [اختصاص: فهرستی از سایر اقداماتی که باید انجام شود].	
۲۵	خودآزمایی محصول ۱۰

بعد از اتمام شدن خودآزمایی‌ها، محصول باید نتایج خودآزمایی‌های را از طریق پورت/رابط خروجی وضعیت، خارج نماید و [اختصاص: فهرستی از سایر اقداماتی که باید اجرا شود].	
۲۶	خودآزمایی محصول ۱۱
چنانچه نتیجه خودآزمون رد باشد، محصول باید وارد حالت امن شود و از طریق پورت/رابط خروجی وضعیت، اعلام خطا نماید و [اختصاص: فهرستی از سایر اقداماتی که باید اجرا شود].	

۷ الزامات تضمین امنیت

اهداف امنیتی تعریف شده در بخش ۵ جهت مقابله نمودن با تهدیدات معرفی شده در بخش ۴ در نظر گرفته شده‌اند. الزامات کارکردی در بخش ۶ بیان رسمی و استاندارد از «اهداف امنیتی» است. الزامات تضمین امنیتی که برگرفته از استاندارد ارزیابی امنیتی معیار مشترک می‌باشند تا بر اساس این الزامات ارزیابی، مستندات را ارزیابی و آزمون مستقل بر روی محصول انجام دهد.

مدل کلی ارزیابی محصول در برابر سند هدف امنیتی که مطابق این پروفایل حفاظتی است، به صورت زیر است:

پس از تأیید سند هدف امنیتی برای ارزیابی، تولیدکننده محصول را در اختیار آزمایشگاه قرار می‌دهد و محیط آزمون آن را فراهم می‌نماید و سپس فعالیت های تضمین که در سند هدف امنیتی مطرح شده، توسط آزمایشگاه انجام می‌شود. نتایج این فعالیت‌ها مستند و برای اعتباربخشی به مرکز گواهی ارائه می‌شود.

نام کلاس	نام الزام	توضیحات
Development	ADV_FSP.1	مشخصات کارکرد ابتدایی
Guidance Documents	AGD_OPE.1	راهنمای کاربری
	AGD_PRE.1	راهنمای آماده‌سازی
Tests	ATE_IND.1	آزمون مستقل-منطبق

تحلیل آسیب پذیری	AVA_VAN.1	Vulnerability Assessment
برچسب گذاری محصول	ALC_CMC.1	Life cycle Support
پوشش پیکربندی محصول	ALC_CMS.1	

۷,۱ کلاس توسعه

اطلاعات محصول، از طریق «مستندات راهنمای کاربر» و بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی در اختیار کاربر نهایی قرار می گیرد. الزامی بر وجود بخش «مشخصات امنیتی محصول» در سند هدف امنیتی نیست، اما در صورت وجود باید محتوای آن با الزامات کارکردی مرتبط بوده و مورد تأیید توسعه دهندگان محصول باشد.

مشخصات کارکردی:

مشخصات کارکردی، واسطه های کارکرد امنیتی محصول را توصیف می نماید اما نیازی به شرح مفصل و کاملی از این واسطه ها نیست. فعالیت های این خانواده باید بر روی شناخت واسطه های معرفی شده در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و «مستندات راهنما» متمرکز گردد.

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی (ADV_FSP)	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه دهنده باید مشخصات کارکردی را ارائه نماید.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2D) شرح مؤلفه:

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	توسعه‌دهنده باید ارتباطی از مشخصات کارکردی به الزامات کارکرد امنیتی ارائه نماید. نکته کاربردی: مشخصات کارکردی دربرگیرنده اطلاعات مستندات راهنمای کاربردی (AGD_OPE) و راهنمای آماده‌سازی (AGD_PRE) و اطلاعاتی که در بخش «خلاصه مشخصات محصول» سند هدف امنیتی ارائه شده است، می‌باشند. با توجه به دلایلی که باید در مستندات و بخش «خلاصه مشخصات محصول» وجود داشته باشند، الزامات کارکردی تضمین می‌گردند. از آنجا که مشخصات کارکردی مستقیماً با الزامات کارکرد امنیتی مرتبط شده‌اند، بنابراین ارتباط مطرح‌شده در این الزام صورت گرفته است و نیازی به مستندات بیشتر نیست.

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی (ADV_FSP)	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1C) شرح مؤلفه: مشخصات کارکردی باید اهداف و متدهای مورد استفاده برای هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی^۱ و پشتیبان کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی^۲ توصیف نماید.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2C)

^۱-SFR-enforcing TSFI^۲-SFR-supporting TSFI

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	شرح مؤلفه: مشخصات کارکردی باید تمام پارامترهای مرتبط با هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی و پشتیبان کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی را مشخص نماید.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.3C) شرح مؤلفه: مشخصات کارکردی باید برای دسته‌بندی ضمنی واسط‌های غیر مداخله کننده‌ی الزام کارکرد امنیتی دلایلی را ارائه نماید.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.4C) شرح مؤلفه: ردیابی باید نشان‌دهنده مرتبط شدن الزامات کارکرد امنیتی به واسط‌های کارکرد امنیتی در سند مشخصات کارکردی باشد.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
مشخصات کارکردی (ADV_FSP)	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱ شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده تمام الزامات مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.
	نام عنصر: مشخصات کارکرد ابتدایی ۱

مؤلفه های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	شماره مؤلفه: (ADV_FSP.1.2E)
	شرح مؤلفه:
ارزیاب باید مشخص نماید که مشخصات کارکردی نمونه کامل و دقیقی از الزامات کارکرد امنیتی می باشند.	

مستندات «مشخصات کارکردی» جهت پشتیبانی از ارزیابی الزامات کارکردی و اقدامات لازم در کلاس های «راهنما»، «آزمون» و «آسیب پذیری» ارائه شده است.

۷,۲ کلاس راهنمای کاربر

مستندات راهنما همراه با سند هدف امنیتی برای استفاده کاربران ارائه خواهند شد. در این دسته از مستندات شرحی از مدل مدیریتی و نحوه بررسی محیط عملیاتی توسط مدیر (تا مشخص گردد که آیا می تواند نقش خود را برای کارکرد امنیتی ایفا نماید) ارائه می شود. برای هر محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی ادعای پشتیبانی از آن شده باید مستند راهنما ارائه گردد. این راهنما شامل: دستورالعمل نصب موفقیت آمیز محصول در محیط دستورالعمل مدیریت امنیت محصول به عنوان یک محصول و به عنوان بخشی از یک محیط عملیاتی بزرگ تر دستورالعمل هایی که ارائه دهنده قابلیت مدیریتی محافظت شده از طریق استفاده از قابلیت های محصول، محیط عملیاتی یا هر دو است.

۷,۲,۱ راهنمای کاربردی

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید راهنمای کاربردی ارائه نماید.

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و مجوزهای دسترسی را که باید در یک محیط پردازشی امن کنترل شوند توصیف نماید، همانند هشدارهای مناسب.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.2C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، توصیف نماید که چگونه از واسطه‌های در دسترس ارائه‌شده توسط محصول به صورت امن استفاده می‌گردد.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.3C) شرح مؤلفه:

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و واسطه‌های در دسترس، به خصوص تمام پارامترهای امنیتی تحت کنترل کاربر را توصیف نموده و مقادیر امن را به صورت مناسبی تعیین نماید.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.4C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، هر نوع رویدادهای مربوط به امنیت را به کارکردهای در دسترس کاربر که نیاز است انجام داده شوند، مرتبط نماید، همانند تغییر مشخصات امنیتی موجودیت‌های تحت کنترل توابع امنیتی محصول.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.5C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید تمام مدهای عملیاتی محصول (مدهایی شامل شکست عملیات یا خطای عملیات)، آثار آنها و مستلزم بودنشان برای حفظ عملیات در حالت امن را مشخص نمایند.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.6C) شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، معیارهای امنیتی را که توسط کاربر تبعیت می‌شوند توصیف نماید تا اهداف امنیتی محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی شرح داده شده‌اند، کاملاً اجرا گردند.
	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.7C)

مؤلفه‌های محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	شرح مؤلفه: سند راهنمای کاربردی باید واضح و قابل فهم باشد.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای کاربردی (AGD_OPE)	نام عنصر: راهنمای کاربردی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_OPE.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده در سند راهنمای کاربردی تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.

۷,۲,۲ راهنمای آماده‌سازی

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای آماده‌سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید محصول را همراه با سند آماده‌سازی ارائه نماید.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
راهنمای آماده-سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1C) شرح مؤلفه: مستندات آماده‌سازی باید تمام مراحل لازم برای پذیرش امن محصول توسط مشتری را مطابق با رویه‌های تحویل توسعه‌دهنده شرح دهند.
	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.2C) شرح مؤلفه: مستندات آماده‌سازی باید تمام مراحل لازم برای نصب امن محصول و آماده‌سازی امن محیط عملیاتی را مطابق با اهداف امنیتی محیط عملیاتی ذکر شده در سند هدف امنیتی، شرح دهند.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
راهنمای آماده-سازی (AGD_PRE)	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.
	نام عنصر: راهنمای آماده‌سازی ۱ شماره مؤلفه: (AGD_PRE.1.2E) شرح مؤلفه:

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
ارزیاب باید رویه‌های آماده‌سازی شرح داده‌شده در سند را بکار ببرد تا تأیید نماید، محصول می‌تواند به صورت امن برای عمل نمودن آماده شود.	

۷,۳ کلاس آزمون

آزمون محصول برای بررسی بخش‌های کارکردی سیستم و همچنین بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آن‌ها برای سیستم دارای آسیب‌های امنیتی است، در نظر گرفته می‌شود. آزمون بخش‌های کارکردی سیستم از طریق خانواده ATE_IND؛ و آزمون بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آسیب‌زایی دارند از طریق خانواده AVA_VAN صورت می‌گیرد. در این سطح از ارزیابی (سطح EAL1) آزمون بر اساس کارکردی که برای محصول در نظر گرفته‌شده و واسطه‌هایی که بر اساس اطلاعات طراحی در اختیار ارزیاب قرار می‌گیرد، انجام می‌گردد. نتایج آزمون و تحلیل آسیب‌پذیری باید در گزارش آزمون لحاظ شوند این مسئله در الزامات زیر در نظر گرفته‌شده است.

۷,۳,۱ آزمون مستقل

«آزمون مستقل» برای تأیید کارکرد محصول که در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و مستندات «راهنمای مدیر» ارائه‌شده، صورت می‌گیرند. هدف اصلی آزمون اطمینان از برآورده شدن الزامات کارکردی مشخص‌شده در سند هدف امنیتی است. ارزیاب باید در سند «گزارش آزمون»، طرح آزمون و نتایج آن را مستند نماید.

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید برای آزمون، محصول را ارائه نماید.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید مناسب آزمودن باشد.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
آزمون مستقل (ATE_IND)	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده، مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.
	نام عنصر: آزمون مستقل ۱ شماره مؤلفه: (ATE_IND.1.2E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید زیرمجموعه‌ای از توابع امنیتی محصول را آزمون نماید تا تأیید نماید که توابع امنیتی محصول به صورت مشخص شده عمل می‌نمایند.

۷,۴ کلاس آسیب پذیری

۷,۴,۱ تحلیل آسیب پذیری

مؤلفه های اقدامات توسعه دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب پذیری (AVA_VAN)	نام عنصر: آسیب پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه دهنده باید برای آزمودن، محصول را ارائه نماید.

مؤلفه های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب پذیری (AVA_VAN)	نام عنصر: آسیب پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید مناسب آزمودن باشد.

مؤلفه های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
آسیب پذیری	نام عنصر: آسیب پذیری ۱

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
(AVA_VAN)	شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده، تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.
	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.2E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید برای شناسایی آسیب‌پذیری‌های بالقوه در محصول، در منابع عمومی جستجویی را انجام دهد.
	نام عنصر: آسیب‌پذیری ۱ شماره مؤلفه: (AVA_VAN.1.3E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید بر اساس آسیب‌پذیری‌های بالقوه شناسایی‌شده، آزمون نفوذ انجام دهد تا مقاومت محصول را در برابر حملات با توان پایه که توسط مهاجمان صورت می‌گیرند، مشخص نماید.

۷,۵ کلاس پشتیبانی از چرخه حیات

در سطح اطمینانی که این پرو فایل حفاظتی ارائه‌شده است (EAL1) کلاس پشتیبانی از چرخه حیات به ویژگی‌هایی از چرخه حیات محدود می‌گردد که توسط کاربر نهایی قابل مشاهده باشد. این به معنی نیست که سبک و سیاق توسعه‌دهنده نقش کم‌رنگی در قابل اعتماد بودن محصول دارد، بلکه در این سطح اطمینان (EAL1) تنها به این اطلاعات نیاز است.

۷,۵,۱ قابلیت‌های پیکربندی

این مؤلفه جهت معرفی محصول به صورت مجزا از دیگر محصولات یا نسخه‌ای که توسط فروشنده ارائه شده، است (بدین معنی که جدا از برچسب‌گذاری محصول، محصول که ممکن است بخشی از یک محصول باشد به تنهایی، برچسب‌گذاری شود، نام محصول، نسخه آن و غیره). بدین ترتیب کاربر نهایی می‌تواند محصول که توسط مرکز گواهی تأیید شده است را به آسانی تشخیص دهد.

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1D) شرح مؤلفه: توسعه‌دهنده باید محصول و مرجع محصول را ارائه نماید.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1C) شرح مؤلفه: محصول باید با یک مرجع یکتا برچسب زده شود.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
قابلیت‌های پیکربندی (ALC_CMC)	نام عنصر: برچسب‌گذاری محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMC.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.

۷,۵,۲ حوزه پیکربندی

مؤلفه‌های اقدامات توسعه‌دهنده	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1D) شرح مؤلفه: ارزیاب باید لیست پیکربندی محصول را ارائه نماید.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1C) شرح مؤلفه: لیست پیکربندی باید شامل خود محصول و مدارک مورد نیاز توسط الزامات تضمین امنیتی باشد.

مؤلفه‌های اقدامات محتوایی	
نام خانواده	عنصر امنیتی
	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1C) شرح مؤلفه: لیست پیکربندی باید موارد پیکربندی را به صورت یکتا معرفی نماید.

مؤلفه‌های اقدامات ارزیاب	
نام خانواده	عنصر امنیتی
حوزه پیکربندی (ALC_CMS)	نام عنصر: پوشش پیکربندی محصول ۱ شماره مؤلفه: (ALC_CMS.1.1E) شرح مؤلفه: ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه‌شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.